

نکره در سیاق شرط

نکره در سیاق شرط به معنای اسم **نکره** بعد از **ادات شرط**، از مصادیق اختلافی **الفاظ عموم** می‌باشد.

فهرست مندرجات

[۱ - تعریف](#)

[۲ - در کتب قوانین الاصول](#)

[۳ - پانویس](#)

[۴ - منبع](#)

تعریف

نکره در سیاق شرط، اسم نکره ای است که بعد از ادات شرط قرار می‌گیرد، مانند: «فاسق» در جمله «ان جاءکم فاسق بنیاً». در این که آیا نکره در سیاق شرط افاده عموم می‌کند یا نه، اختلاف وجود دارد.

در کتب قوانین الاصول

در کتب «قوانین الاصول» آمده است:
«و ذهب جماعة من الاصولیین الى عموم النكرة فی سیاق الشرط ایضا و فرعوا علیه مالو قال الموصی ان ولدت نکرا فله الالف و ان ولدت انثی فلها المأة فولدت نکرین او انثیین فیشترک بین النکرین فی الالف و بین الانثیین فی المأة لانه لیس احدهما اولی من الاخر فیکون علما»

^[1] میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن، قوانین الاصول، ج ۱، ص ۲۲۳

^[2] اسنوی، عبد الرحیم بن حسن، التمهید فی تخریج الفروع علی الاصول، ص ۳۲۴.

^[3] ابو زهره، محمد، اصول الفقه، ص ۱۴۶.

^[4] آمدی، علی بن محمد، الاحکام فی اصول الأحکام، ج ۱، ص ۴۱۵.

پانویس

۱. ↑ میرزای قمی، ابوالقاسم بن محمد حسن، قوانین الاصول، ج ۱، ص ۲۲۳

۲. ↑ اسنوی، عبد الرحیم بن حسن، التمهید فی تخریج الفروع علی الاصول، ص ۳۲۴.

۳. ↑ ابو زهره، محمد، اصول الفقه، ص ۱۴۶.

۴. ↑ آمدی، علی بن محمد، الاحکام فی اصول الأحکام، ج ۱، ص ۴۱۵.

منبع

فرهنگنامه اصول فقه، تدوین توسط مرکز اطلاعات و مدارک اسلامی، برگرفته از مقاله «نکره در سیاق شرط».